

Ezechiël 3, 4-15 en Marcus 1, 12-15 - 26 februari 2012 - Wehl
(ds. Arja Oude Kotte-de Boon)

Inleiding bij de bijbellezingen

Op weg naar Pasen..... Veertigdagen van voorbereiding.
Een feest vier je niet zomaar,
zeker niet het Paasfeest,
dat vraagt om stilte om na te denken

Veel invalshoeken zijn mogelijk,
dit jaar is gekozen voor de weg die Ezechiël ging.
Geboren in een priesterfamilie,
zou hij priester worden in Israel.
Maar hij werd samen met een groot deel van zijn volksgenoten
weggevoerd in ballingschap,
ongeveer 600 jaar voor Christus, naar het land Babel.
Daar werd hij geroepen om profeet te zijn,
vertolker van God..... een onmogelijk opdracht.
Hoe bereid je je daarop voor?
Hij ging een moeilijke weg, tegen wil en dank.
We lezen vandaag het laatste deel van het roepingsvisioen.
Wat heeft zijn verhaal ons te zeggen deze weken voor Pasen?

En we lezen het verhaal over de verzoeking van Jezus in de woestijn,
We horen hoe Hij zich voorbereidt op zijn levenstaak,
Hoe ben je 'zoon van God' en 'mensenzoon'?

Thema van de overdenking: 'Ben je er klaar voor?'

Ezechiël.....
voorbested om priester te worden,
om zijn volk voor te gaan in sacrale handelingen, in heilige rituelen,
waarin God en zijn volk met elkaar verbonden werden.
De tempel in Jeruzalem was de ruimte waar God verblijf hield,
waar het allemaal gebeurde,
waar het verbond zijn uitwerking kreeg.

Maar daar zit hij nu in zak en as, in het land van de vijand.
En hij niet alleen,
veel van zijn volksgenoten, niet de slechtsten, juist de elite,
waren weggevoerd, ver weg van het moederland,
van de heilige stad, van de tempel.....

Over en uit was het.
Geen plek meer om offers te brengen
en God te aanbidden.

Hoe ben je priester in het land van de vijand,
in Babel, het land met zijn vele goden,
dat je voorvader Abraham verlaten had,
omdat de Stem van die ene God hem opriep,
om op reis te gaan naar het land
dat hem gewezen zou worden, het beloofde land?
Maar het was daar verschrikkelijk verkeerd gegaan met Abrahams kindskinderen.
In wat een land van melk en honing moest zijn,
raakte het volk los van zijn God,
In niets onderscheidde het zich meer van de andere volkeren.
Uit niets bleek dat zij 'beter' wisten,
dat zij weet hadden van een God die van mensen houdt,
en van mensen vraagt voor elkaar zo goed als God te zijn.
Het werd een land vol corruptie, eigenbelang, machtsmisbruik,
In de tempel in Jeruzalem werd de Tora niet meer geleerd,
uiterlijk vertoon vond er slechts plaats,
Gods woorden waren holle frasen geworden.
Dat kón niet anders dan verkeerd aflopen,.....

*Er is in 2500 jaar niet veel veranderd,
niet in het land van belofte en niet elders op deze aarde.
Nog altijd zucht Gods schepping onder onrecht en geweld.
Ook wij zijn terecht gekomen in een land,
waar alles wordt opgeofferd om maar hogerop te komen.
Noem het Babel.....
symbool voor een wereld d waar mensen buiten hun maat leven.
De menselijkheid wordt met voeten getreden,
In Babel gebeurt alles groots en meeslepend,
daar telt het verhaal van kleine mensen niet,
het wordt overschreeuwd door de leuzen van de macht.
Regeringsleiders zoeken voortdurend naar spitsvondige one-liners,
men leeft bij de waan van de dag
en wat gisteren hot-news was is morgen alweer ingehaald
door een andere hype.*

In Babel zit Ezechiël,
de priester zonder tempel,
maar niet de mens zonder God,
want waar de rituelen niet meer plaatsvinden,

waar de offers niet meer kunnen worden gebracht,
daar klinkt nog wel een Stem:
'Mensenkind sta op, ik wil met je praten!'
Hoe bestaat het!
Als je denkt dat alles is afgelopen, dat het niet erger kan.....
klinkt een Stem die je zegt 'op te staan'.

Ezechiël hoort die Stem.
'God maakt je sterk!' betekent zijn naam.
Of hier misschien wel: '' God maakt je hard'.
Want eenvoudig is het niet waartoe Ezechiël geroepen wordt.
Hij moet spreken, God ter sprake brengen,
want in het land waaruit Abraham werd weggeroepen,
daar zal Gods volk toch niet ten onder gaan?
In het land van de Babylonische spraakverwarring,
waar mensen elkaar niet meer verstaan,
moet men het weer gaan wagen met het verhaal van God,
Tegen de feiten in,
tegen de klippen van de tijdgeesten op,
moet Ezechiël gaan vertellen,
over een God die bevrijdt,
over vergezichten van opstanding,
over een liefde sterker dan de dood,
over een wereldwijde vrede.
Ezechiël moet gaan profeteren.

Maar hij wordt gewaarschuwd:
'Ze zullen het niet willen geloven, Ezechiël,
ze zullen je uitlachen, ze zullen je naar het leven staan,
want dit is allemaal te mooi om waar te zijn,'
Dit verhaal kan een mens niet verdragen,
Een mens leeft meer van 'hebben en houden' dan van visioenen.

Daar staat Ezechiël.....
geen priester, wel een profeet die Gods woorden moet vertolken.
Maar hoe doe je dat?
Hoe bereid je je daar op voor?
Ezechiël luistert slechts aandachtig naar wat de Stem hem te zeggen heeft,
Hij neemt de woorden in zich op,
om ze vervolgens door te kunnen geven
aan mensen die ze niet willen horen,

Ze willen niet, ze hebben er zich voor afgesloten,

want hun hart is verhard.

Ze zien en horen niet de liefde van hun God,
die trouw blijft aan zijn belofte, die niet loslaat,
die telkens nieuwe wegen bewandelt om zijn volk te zoeken,
die hun wederliefde wil, die zich uit in daden.

En als het dan moet,
dan volgt die God de harde lijn,
de weg van de gekrenkte liefde,
hardnekkigheid als teken van trouw.

De hardheid van het volk kan slechts overwonnen worden
door de hardheid van Ezechiël.

Hard tegen hard zal het gaan.

Daarop moet Ezechiël worden voorbereid.

*In onze tijd worden managers en politici voorbereid op hun taak,
met een paar stevige mediatrainingen,
waarbij vooral de nadruk ligt op presentatie,
hoe kun je het lekker kort zeggen,
want er moet wel gescoord worden.
Het lijkt wel of het meer gaat om het hoé dan om de inhoud.*

Bij Ezechiël gaat het anders,

God zelf bereidt hem voor,

zodat hij staande zal blijven tegenover het volk,
zodat hij het volhoudt tegenover hun hardnekkigheid,
en niet ten onder gaat in de strijd.

God verschaft hem het juiste wapen,

waarmee hij de hardheid van het volk kan bewerken.

Ezechiël wordt hard als steen, als diamant.

want alleen daarmee krijg je krassen in de harde steen
waarmee mensen hun harten en hoofden gepantserd hebben.

Soms is er een harde hand nodig om de mens voor God te winnen,

Het is uiterste consequentie van zijn liefde.

Als het nodig is dan zwijgen bij God de zachte krachten,

Na de roeping, klinkt Gods zegen,

– die klinkt ook buiten de tempel,

– zoals die ook klinkt buiten onze kerken –

Immers God is niet gebonden aan een huis of gebouw,

God woont daar waar men hem toelaat,

in de harten van mensen.

Door die zegen weet Ezechiël dat God met hem meegaat.

Als het visioen Ezechiël verlaat,
blijft hij verward en verbijsterd achter.
Hij is voorbereid op wat er van hem wordt verwacht...
Het valt hem zwaar, maar hij is er klaar voor.

Er is een link met het evangelie van Marcus:
in het verhaal over de verzoeking van Jezus in de woestijn.
bereidt Jezus zich voor op zijn levenswerk :
sterk worden om te kunnen doen wat hij moet doen.
In de woestijn leert hij de verleidingen te weerstaan,
en om niet de weg van de minste weerstand te kiezen.
Hij leer te vertrouwen dat het goed komt op Gods manier.

En in onze almaar kleiner wordende wereld,
met al zijn communicatiemiddelen,
waar op ieder moment, ieder mens direct weet,
wat er overal ter wereld gebeurt,
vieren we over enkele weken weer Pasen.
Hoe bereiden ons daarop voor?

We zouden ons kunnen oefenen in 'stille tijd'
Regelmatig de tijd nemen om in jezelf te keren.
Je hoofd leeg maken,
zodat er ruimte komt voor nieuwe inzichten.
De veertig dagen worden ook wel 'de vastentijd' genoemd,
tijd van soberheid en matiging.
Ik heb wel eens horen vertellen,
dat vasten een lichamelijke en geestelijke training is.
Een oefening in geduld en standvastigheid,
in vasthoudendheid, volharding en zelfbeheersing.
Het sterkt lichaam en geest.

Afgelopen week las ik in mijn stille tijd een gedicht over vasten,
ik wil er graag mee besluiten:

**Vasten is
wat onder ligt
naar boven halen
is het verharde woord
in liefde-blijk vertalen.**

**Vasten is
weer moedig
zorg gaan dragen
ons doen en laten
nu ernstig gaan bevragen.**

**Vasten is
meer oog hebben
voor de kleinste dingen
en de vereenzaamden
met aandacht gaan omringen.**

**Vasten is
de toekomst zien
en nieuwe kansen geven
zodat heel de schepping
in vrede kan gaan leven.**

**Vasten is
niet moedeloos berusten
bij wat geen vruchten draagt
maar steeds opnieuw bemerken
de mens die om jouw aandacht vraagt.**

Amen.

